22/11/2020

Kathi Aultman: Η ανατροπή στη συνείδηση μίας γυναικολόγου

/ Ορθόδοξες Προβολές

Σε μια συνέντευξη στην Live Action, η πρώην γυναικολόγος Kathi Aultman, διευθύντρια σε μία από τις κλινικές αμβλώσεων της Planned Parenthood, περιγράφει την pro-life ανατροπή στις θέσεις της.

Η συνέντευξη δόθηκε στη Lila Rose, διευθύντρια του οργανισμού υπέρ της αγέννητης ζωής Live Action:

Rose: Σας ευχαριστούμε τόσο πολύ που βρίσκεστε κοντά μας Δρ. Aultman

Aultman: Εγώ σας ευχαριστώ που με προσκαλέσατε.

Rose: Μπορείτε να μας πείτε πρώτα πώς μπήκατε στο χώρο των αμβλώσεων;

Aultman: Λοιπόν, αυτό που οι περισσότεροι άνθρωποι δεν συνειδητοποιούν είναι ότι σχεδόν όλοι οι Μαιευτήρες/Γυναικολόγοι έχουν κάνει αμβλώσεις. Εάν δεν έχετε επιλέξει να εξαιρεθείτε ως αντιρρησίας συνείδησης, θα πρέπει να μάθετε πώς να κάνετε αμβλώσεις. Τότε, δεν είχα επιλέξει να εξαιρεθώ, γιατί ένιωθα ότι η

άμβλωση ήταν πραγματικά κάτι σημαντικό για τις γυναίκες. Ένιωθα ότι καμία γυναίκα δεν θα έπρεπε να έχει ένα μωρό αν δεν το ήθελε. Ένιωθα ότι ήταν δικαίωμά τους να κάνουν άμβλωση. Θα έπρεπε να έχουν τον έλεγχο των σωμάτων τους. Ένιωθα ότι ήταν κάτι σημαντικό και ήθελα να μάθω πώς να το κάνω.

Rose: Και πώς προήλθε αυτή η ισχυρή πεποίθηση, ότι οι γυναίκες πρέπει να έχουν δικαίωμα σε άμβλωση;

Aultman: Νομίζω ότι προήλθε πραγματικά από το γυναικείο κίνημα και ήμουν μία από τις λίγες γυναίκες στην ιατρική, εκείνη την εποχή, οπότε έπρεπε πραγματικά όχι μόνο να αγωνιστώ, αλλά έπρεπε να προσπαθήσω να είμαι η καλύτερη σε όλα για να φτάσω εκεί που έφτασα. Ήθελα να εξασφαλίσω ότι οι γυναίκες είχαν πρόσβαση στην άμβλωση και σκέφτηκα ότι θα μπορούσα και εγώ να τις βοηθήσω σε αυτό.

Rose: Και όταν πρωτοξεκινήσατε, μάθατε πώς να κάνετε τις αμβλώσεις πρώτου τριμήνου και κατόπιν επιλέξατε να μάθετε τις αμβλώσεις δευτέρου τριμήνου. Μπορείτε να μας πείτε περισσότερα σχετικά με αυτό;

Aultman: Είχαμε έναν γιατρό-υπεύθυνο, που τον θαύμαζα πολύ. Στην πραγματικότητα, αυτός ο άντρας είχε κάνει την δική μου έκτρωση αρκετά χρόνια νωρίτερα. Και είχα πολύ καλή γνώμη για αυτόν, έκανε αμβλώσεις τρίτου τριμήνου και αποφάσισα ότι ήθελα να μάθω πώς να το κάνω και εγώ αυτό.

Η διαδικασία ήταν μια πρόκληση για μένα, και λυπάμαι που θα το πω αυτό, αλλά όσο μεγαλύτερο ήταν το παιδί τόσο το καλύτερο. Τρελαίνομαι τώρα που το λέω, αλλά ήθελα να κάνω σε όσο μεγαλύτερα παιδιά μπορούσα. Ήταν μια πρόκληση, και όλη μου η έγνοια ήταν να είμαι καλή σε αυτό που έκανα, και έφτανα στα όρια.

Rose: Όταν κάνατε αυτές τις αμβλώσεις τρίτου τριμήνου, λέγατε “όσο μεγαλύτερο τόσο το καλύτερο.” Πώς ήταν για εσάς αυτή η εμπειρία, όταν τις κάνατε; – αυτές περιλάμβαναν επέμβαση με λαβίδα και διαμελισμό. Τι σήμαινε αυτό για εσάς, ως επαγγελματία ιατρό, δοκιμάσατε να αποστασιοποιηθείτε ψυχολογικά ; Να πείτε “αυτό δεν είναι μωρό, είναι απλώς μια διαδικασία”. Πώς λειτούργησε αυτό στο μυαλό σας; Ποια ήταν η σκέψη σας όταν το κάνατε;

Aultman: Νομίζω ότι όταν περνάς από τη διαδικασία φοίτησης στην ιατρική σχολή και την ειδικότητα, μαθαίνεις να διαχωρίζεις τα πράγματα. Νομίζω επίσης, πως στην ιατρική σχολή, πρέπει να μάθεις τόσα πολλά, τόσο γρήγορα ώστε να τα προσλαμβάνεις όλα χωρίς πολλές ερωτήσεις. Νομίζω ότι «αγόρασα ολόκληρο το πακέτο» ότι η άμβλωση ήταν μέρος της υγειονομικής περίθαλψης των γυναικών. Δεν το αμφισβήτησα. Απλά το αγόρασα.

Νομίζω ότι μέρος του προβλήματος ήταν ότι δεν έβλεπα το έμβρυο σαν άνθρωπο παρά σαν ένα έμβρυο κοτόπουλου. Σαν τα έμβρυα των νεοσσών που διαμελίζαμε στο κολέγιο. Δεν τα έβλεπα ως ανθρώπινα όντα.

Στην πραγματικότητα, και πάλι λυπάμαι που θα το παραδεχτώ, αλλά όταν κοίταζα τα κομμάτια που είχα βγάλει, γοητευόμουν με αυτά. Σκεφτόμουν, «Ω, είναι τόσο χαριτωμένα. Και είναι τόσο υπέροχα, έχουν μικρά δακτυλάκια». Στην πραγματικότητα έκανα και επιπλέον τομές στα διάφορα όργανα όταν επρόκειτο να τα στείλουμε στο παθολογοανατομικό εργαστήριο, ώστε να μπορώ να μελετήσω αυτά τα πλακάκια ιστολογίας αργότερα, επειδή ο εμβρυϊκός ιστός είναι λίγο διαφορετικός από τον ώριμο ιστό. Τα κύτταρα ήταν λίγο διαφορετικά. Και ήθελα να μάθω όσο μπορούσα περισσότερα για αυτά . Αλλά δεν τα έβλεπα ως ανθρώπινα όντα. Τα έβλεπα απλά ως έμβρυα. Όχι ως ανθρώπους.

Rose: Και τότε ποια ήταν η στιγμή ή οι εμπειρίες που σας άλλαξαν αυτήν την αντίληψη; Αντί να λέτε αυτό είναι...θα μπορούσε να είναι και ένα έμβρυο κοτόπουλου, αυτό άλλαξε σε, “αυτός είναι ένας άνθρωπος”.

Aultman: Ένα μωρό. Έμεινα έγκυος ενώ έκανα ακόμη ειδικότητα, και έκανα δεύτερη δουλειά σε μια κλινική αμβλώσεων εκείνη την εποχή κάνοντας αμβλώσεις. Και ήμουν, θα έλεγα περήφανη για το γεγονός ότι ήμουν έγκυος και συγχρόνως έκανα και αμβλώσεις. Και έλεγα μέσα μου ότι το μωρό μου είναι επιθυμητό, αλλά δεν είναι το δικό τους. Έχουν το δικαίωμα να κάνουν έκτρωση στα μωρά τους. Και έτσι συνέχισα να κάνω αμβλώσεις καθ ‘όλη τη διάρκεια της εγκυμοσύνης μου. Αλλά όταν επέστρεψα αφού είχα γεννήσει το μωρό μου, υπήρξαν τρεις ασθενείς που με έκαναν να αλλάξω γνώμη.

Η πρώτη ήταν ένα νεαρό κορίτσι που μπήκε και είχε προγραμματιστεί για εκείνο το πρωί. Είχα κάνει η ίδια σε εκείνην τρεις αμβλώσεις.

Rose: Στο ίδιο κορίτσι.

Aultman: Στο ίδιο κορίτσι. Και είχε κάνει και άλλες αμβλώσεις που δεν τις έκανα εγώ, εγώ είχα κάνει τρεις από αυτές. Και είπα στους ανθρώπους της κλινικής ότι

δεν ήθελα να το κάνω. Και απάντησαν: «Δεν έχεις το δικαίωμα να κάνεις κριτική. Είναι η επιλογή της. "Εάν θέλει να χρησιμοποιεί την άμβλωση ως αντισύλληψη, είναι δικό της θέμα.»

Τους κοίταξα και είπα, «Ναι, αλλά εγώ είμαι αυτή που πρέπει να κάνει τη δολοφονία». Έτσι κατέληξα να κάνω την άμβλωση και μετά προσπάθησα να την κάνω να λάβει κάποια αντισύλληψη και εκείνη αρνήθηκε, και έφυγε.

Η επόμενη γυναίκα ήρθε με έναν φίλο, και μερικές φορές οι άνθρωποι ήθελαν να δουν τους εκτρωμένους ιστούς. Και ο φίλος ρώτησε, «Θες να δεις τους ιστούς;»

Και εκείνη απάντησε, «Όχι. Θέλω απλώς να το σκοτώσω.

Και αυτό ήταν ένα χτύπημα, σαν να μου έριχναν παγωμένο νερό στο πρόσωπο. Και σκέφτηκα, "Τι σου έκανε αυτό το μωρό;" Δεν έφταιγε το μωρό.

Και η τρίτη γυναίκα ήταν μητέρα τεσσάρων παιδιών και αυτή και ο σύζυγός της δεν ένιωθαν ότι μπορούσαν να αντέξουν οικονομικά άλλο ένα παιδί. Και έτσι ήρθε για την άμβλωση. Και έκλαιγε όλη την ώρα. Και ήταν η τελευταία μου ασθενής, γιατί εγώ, δεν μπορούσα να συνεχίσω να κάνω αμβλώσεις μετά από αυτό.

Νομίζω ότι είχα κάνει τελικά αυτή τη σύνδεση μωρού – εμβρύου. Και συνειδητοποίησα ότι ήταν ένας μικρός άνθρωπος, όπως και η κόρη μου ήταν ένας μικρός άνθρωπος. Και το γεγονός ότι δεν τα ήθελαν πια δεν ήταν αρκετό για μένα για να τα σκοτώσω.

Αλλά πρέπει να πω ότι τα πράγματα ήταν άσχημα, γιατί εξακολουθούσα να πιστεύω ότι η άμβλωση ήταν δικαίωμα της γυναίκας. Πίστευα ότι η άμβλωση ήταν όντως απαραίτητη και έστελνα τις γυναίκες σε άλλους γιατρούς για να κάνουν εκείνοι τις αμβλώσεις.

Αυτό δεν άλλαξε παρά μόνο όταν άρχισα να εξετάζω στην δουλειά μου νεαρά κορίτσια που είχαν μωρά και τα πήγαιναν πολύ καλά. Πάντα πίστευα ότι μια απρογραμμάτιστη εγκυμοσύνη σε ένα νεαρό κορίτσι ήταν το χειρότερο πράγμα που θα μπορούσε να της συμβεί. Αυτή είναι η συνηθισμένη άποψη.

Rose: Αυτό δεν είναι παρά ένα αφήγημα.

Aultman: Ναι είναι ένα αφήγημα. Και να δείτε πόσο καλά τα πήγαιναν αυτά τα κορίτσια... Και τότε είχα άλλες ασθενείς που έβλεπαν ψυχίατρο ή αγωνίζονταν να ξεπεράσουν τις σωματικές επιπλοκές των αμβλώσεων. Και δεν ήταν αυτό που περίμενα. Δεν ταίριαζε με τη ρητορική, τη ρητορική που είχα ενστερνιστεί.

Rose:... Βλέπατε κάποια πράγματα στην κλινική καθώς κάνατε αυτές τις αμβλώσεις, και μόλις αρχίσατε να συνειδητοποιείτε την σκληρότητα σε μερικές από αυτές τις εμπειρίες που είχατε.

Aultman: Ναι.

Rose : Και μετά προχωρήσατε πέρα από αυτό και σκεφτήκατε: λοιπόν δεν πρόκειται να κάνω η ίδια αμβλώσεις, κάνατε τη σύνδεση μωρού – εμβρύου, αλλά εξακολουθήσατε να στέλνετε αλλού για αμβλώσεις. Λοιπόν, ποιες ήταν οι υπόλοιπές σας εμπειρίες; Τι συνέβη στη συνέχεια, που σας μετακίνησε από το "δεν μπορώ να κάνω άλλες αμβλώσεις, αλλά ακόμα τις αποδέχομαι" στο "τώρα είμαι υπέρμαχος της ζωής και τίποτα από αυτά δεν είναι σωστό."

Aultman: Προχώρησα ένα ακόμη μικρό βήμα προς τα εκεί, και αυτό έγινε γιατί μέσα σε όλη αυτή τη διαδικασία, ο γάμος μου διαλύθηκε και κατέληξα να επιστρέψω στην εκκλησία. Έγινα Χριστιανή, αλλά αυτό δεν άλλαξε τις πεποιθήσεις μου. Ένιωθα ακόμα ότι ήταν ένα δικαίωμα της γυναίκας. Ένα δικαίωμα που ήταν σημαντικό να έχει.

Το επόμενο που άρχισε να αλλάζει τη γνώμη μου είναι ότι είδα παιδιά που γεννήθηκαν στην εκκλησία – γεννήθηκαν από γυναίκες μέσα στην εκκλησία – νεαρά κορίτσια, που πολύ εύκολα θα μπορούσαν να είχαν κάνει αμβλώσεις. Αν τις είχα αναλάβει εγώ, θα τους πρότεινα να κάνουν άμβλωση. Αλλά δεν το έκαναν.

Και καθώς έβλεπα αυτά τα μικρά παιδιά να μεγαλώνουν κοντά σε αυτούς τους υπέροχους ανθρώπους, άρχισα να βλέπω ξανά, και είπα: "λοιπόν είναι πραγματικοί άνθρωποι αυτοί που σκοτώνουμε. Που δεν είχαν ποτέ την ευκαιρία να ζήσουν Και ποτέ δεν θα μάθουμε τί θα γινόταν.

Αυτό που τελικά ολοκλήρωσε την μεταστροφή μου ήταν ότι είχα φίλους που ήταν πολύ καλοί φίλοι και με αποδέχονταν παρόλο που ήξεραν τις θέσεις μου, αλλά ήταν και αρκετά γενναίοι ώστε σε κάποιο σημείο να πουν, "Καταλαβαίνουμε τις πεποιθήσεις σου, αλλά θα ήθελες να διαβάσεις αυτό το άρθρο;"

Και ήταν ένα άρθρο για το Ολοκαύτωμα. Και σύγκρινε το Ολοκαύτωμα με την άμβλωση. Ο πατέρας μου ήταν με... την ομάδα (αιχμαλώτων) που άνοιξαν το πρώτο στρατόπεδο συγκέντρωσης κατά τη διάρκεια του Β 'Παγκοσμίου Πολέμου. Έτσι μεγάλωσα με όλες αυτές τις ιστορίες και αυτές τις τρομερές εικόνες. Και κατόπιν, όταν έγινα γιατρός, δεν μπορούσα να καταλάβω πώς οι Γερμανοί γιατροί μπορούσαν να κάνουν αυτά που έκαναν.

Rose: Ώστε ο πατέρας σας ήταν μέρος αυτής της γενιάς.

Aultman: Ναι, ο πατέρας μου πολέμησε στον Β ‘Παγκόσμιο Πόλεμο και ήταν εκεί όταν απελευθέρωσαν το πρώτο στρατόπεδο.

Rose: Και ακούγατε αυτές τις ιστορίες.

Aultman: Και άκουγα αυτές τις ιστορίες καθώς μεγάλωνα, όλη μου τη ζωή. Όταν διάβασα αυτή τη σύγκριση μεταξύ του Ολοκαυτώματος και της άμβλωσης, κατάλαβα τελικά πώς μπορούσαν να κάνουν αυτά τα φρικτά πράγματα που έκαναν.

Επειδή όπως εγώ δεν έβλεπα το έμβρυο ως άτομο, έτσι και εκείνοι δεν είδαν τους εβραίους και τους τσιγγάνους και τους άλλους ως ανθρώπους. Και αν δεν θεωρείτε κάποιον πως είναι άνθρωπος, μπορείτε να κάνετε ό, τι θέλετε.

Τότε συνειδητοποίησα ότι ήμουν μαζική δολοφόνος. Είχα σκοτώσει όλους αυτούς τους ανθρώπους. Και τότε άλλαξα εντελώς την άποψή μου για την άμβλωση. Και στη συνέχεια χρειάστηκε πολλή προσευχή και πολλή πνευματική υποστήριξη για να ξεπεραστούν όλα αυτά.

ΠΗΓΗ: “ΑΦΗΣΤΕ ΜΕ ΝΑ ΖΗΣΩ” afistemenaziso.gr (Πηγή: https://clinicquotes.com/former-abortionist-kathi-aultman-speaks-pro-life-conversion/)

ΔΕΙΤΕ ΒΙΝΤΕΟ ΤΗΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗΣ